

Inrichting van nationale vitale en kwetsbare functies: voor als de dijken breken!

Na een presentatie van projectleider Annemarieke Grinwis over de eerste verkenning van de beleidsambities van de verschillende departementen (EZ, VenJ, IenM, VWS) over de mogelijkheden om nationale vitale en kwetsbare functies wel of niet door te laten functioneren tijdens een overstroming en ze sneller te herstellen na een overstroming is de zaal aan het werk gezet. De deelnemers mochten zelf bepalen waar ze met elkaar over in gesprek gingen (werkmethode Open Space). Er ontstonden vier gespreksgroepen.

Henk van de Linden van PWN stelt dat er veel afhankelijkheden zijn tussen functies. Een integrale benadering is nodig. Zijn vraag is: hoe doe je dat? Een eenvoudig antwoord bestaat niet, maar begin als volgt: maak je vraag concreet, pak het praktisch aan, ga uit van de behoeften van bewoners, deel informatie en kennis.

Meinte de Hoogh van het ministerie van Infrastructuur en Milieu stelt: de afvalwaterketen valt uit bij een overstroming. Snel herstel is wel cruciaal voor de volksgezondheid. De discussie gaat deels in op de praktische gevolgen (wat functioneert nog wel; wat voor ziekten ontstaan) en deels op de verantwoordelijkheden: wie financiert en organiseert – wegen de kosten op tegen de baten.

Chantal ter Braak van TenneT brengt de stelling in, geïnspireerd door de grote stroomuitval in Amsterdam, dat (andere) vitale en kwetsbare functies vier uur zonder het elektriciteitsnet zouden moeten kunnen functioneren. De stelling leidt tot vervolgvragen. Is dit voldoende – vier uur is immers kort bij een langdurige overstroming. Is het genoeg om te voorkomen dat in niet-overstroomd gebied ook alle vitale en kwetsbare functies uitvallen? Hoe regel je dat – als wettelijke eis voor alle vitale en kwetsbare functie? Of alleen voor nieuwe situaties? De deelnemers adviseren: begin dan nu want de levensduur van assets is lang.

De vierde discussie, op initiatief van Rogiér Uijen (Sweco), begint met de stelling dat instrumentarium ontbreekt om in een gebied een verbetering van de waterveiligheid aan te tonen om maatregelen in het ruimtelijk domein of de crisisbeheersing daarop te baseren. Het bestaande instrumentarium geeft inzicht in de gevolgen van mogelijke overstromingen maar geen zicht op kansen om gevolgen te beperken. De deelnemers constateren een gebrek aan kennis in de regio's over de gevolgen van overstroming lasten en bij welke partij deze lasten terecht komen. Een integrale aanpak, waarbij gezamenlijk een impact analyse wordt opgesteld kan een oplossing bieden. De deelnemers roepen op om per regio meer precies in beeld te brengen welke functies uitvallen, hoe die in het gebied samenhangen en welke relaties er liggen met de nationale aanpak.

De gesprekken geven veel inspiratie en nieuwe aanknopingspunten om te komen tot een betere onderbouwing van beleidsambities van departementen, regio's en sectoren.